

[Trafikministeren]

løsning, at man laver en ordning med de private busvognmænd, der kører for trafikskaberne ude omkring i landet. Jeg kan ikke se forskellen. Der er derimod set med mine briller en meget, meget stor forskel – det var bl.a. det, som Kristeligt Folkeparti trak frem – nemlig den sociale dimension i det her, det, at de handicappede og svært bevægelseshæmmede kan bevæge sig med de samme transportmidler som vi andre. Jeg mener, det er den løsning, vi skal frem til, og derfor er vi meget uenige med hensyn til en taxaordning, altså at give en særbehandling; det synes vi er synd. Vi har set, at det har kunnet lade sig gøre så mange andre steder. Sidste gang, vi behandlede dette, nævnte hr. Arne Melchior netop Manhattan, hvordan man i denne storby med de mange transportere, der foregår dér, og overfyldte busser alligevel har handicapservice i meget stort omfang.

Så er jeg glad for, at hr. Arne Melchior trækker spørgsmålet om togene og lavbusserne frem. I de nye IC3-tog, vi skal have anskaffet nu, og i de gamle, der allerede kører, er vi i gang med at lave og har allerede sat handicapforanstaltninger i værk, som det er hr. Arne Melchior bekendt. Det er ikke den helt rigtige løsning, vi har kunnet tilbyde i S-togene, men i de nye IC2- og IC4-tog er der de samme handicapforanstaltninger som i IC3-toget. Det samme overføres til de nye S-tog, der skal laves, således at man kører efter samme koncept, og det tror jeg vi alle sammen kan være meget tilfreds med.

Det er da også med meget stor tilfredshed, jeg har set, at der er kommet flere og flere elevatorer på jernbanestationerne. Jeg har netop været en tur rundt, og der har virkelig været udfoldet anstrengelser for at løse det bedst muligt for alle dem, der er bevægelseshæmmede. Her taler vi også om en anden gruppe. For som hr. Arne Melchior nævnte, er det meget svært at sige, hvor mange det drejer sig om, for hvor mange over 70 år tilhører ikke denne gruppe uden at være registreret? Derfor er tallet næsten umuligt at gøre op. Nogle er registreret, og så har vi en stor mængde, der er lige så dårligt gående, som ikke er registreret. Derfor er jeg enig med hr. Arne Melchior i, at vi kan ikke finde ud af, hvor stort tallet er. Jeg tror, at det er meget, meget større, end vi overhovedet regner med.

Jeg vil også gerne takke for Det Radikale Venstres tilslutning, og jeg er enig med hr. Jørgen Kvist Jensen fra Kristeligt Folkeparti, som jeg omtalte det før.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg vil gerne sige til ministeren, at Fremskridtspartiet er enig i ministerens synspunkt om, at det ønskelige vil være, at så mange handicappede som muligt kommer til at deltage i den kollektive trafik. Vi mener bare, at netop den gruppe af svært bevægelseshæmmede alligevel kommer til at køre individuelt. De kommer desværre ikke til at tage del i den kollektive trafik, og det er derfor, Fremskridtspartiet mener, at der burde være en mulighed for at lave en taxaordning netop for disse individuelle kørsler.

Så skal jeg lade være med at drille ministeren mere med hensyn til HT, hvor mange private vognmænd der er osv.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 52:

Forslag til lov om frø, kartofler og planter.
Af landbrugsministeren (Tørnæs).
(Fremsat 9/10 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Henrik Dam Kristensen (S):**

Lovforslag nr. L 52 er en genfremsættelse fra

[Henrik Dam Kristensen]

efteråret 1990. På grund af udskrivelse af valg blev loven dengang ikke færdigbehandlet. Socialdemokratiet var dengang positiv; det er vi igen, men vi har ikke kunnet undgå at bemærke, at det i høj grad er en bemyndigelseslov. Det kan på den anden side ikke siges at være noget særsyn. Heller ikke det, at der i lovforslag nr. L 52 er tale om gebyrer. Det må man lade regeringen, at den er god til at finde på i forskellige former.

Kvaliteten af danske spisekartofler kan blive bedre. I lovforslaget får landbrugsministeren beføjelser til at fastsætte regler om kvaliteten af spisekartofler. Vi mener, at det er vigtigt, at lovforslag nr. L 52 bruges til at højne kvaliteten.

Vi synes også, at det er glædeligt, at der tilsyneladende er fundet en løsning på de problemer, som Fælleskontrollen med Kartoffelfremavl rejste i sommer. Det ser ud til, at der med det nye i § 3 er fundet en tilfredsstillende løsning, men det er selvfølgelig noget, vi skal have set lidt nærmere på under udvalgsarbejdet.

Jeg kan ikke undlade i dag, hvor vi behandler denne sag, at benytte lejligheden til at spørge landbrugsministeren, om der er noget om de rygter, der verserer mellem kartoffelavlere, om, at norske avlere med statstilskud er ved at udkonkurrere danskproducerede kartofler.

Men som sagt: Socialdemokratiet er positivt over for dette lovforslag.

Mejdahl (V):

Lovforslaget her er et moderniserings- og forenklingsforslag, som også bringer danske regler i overensstemmelse med de fælles EF-regler, som sikrer kvaliteten af såsæd og frø m.v. og sikrer fri samhandel på disse områder. Jordbrugserhvervene sikres fortsat frø, såsæd og andet formeringsmateriale af godkendt kvalitet og sundhed, og forbrugerne sikres spisekartofler af bedste kvalitet. Det krav skal kartoffelproducenterne nok vide at leve op til.

I lovforslaget er indføjet en bestemmelse om kontrol og analyser og også om, at resultaterne kan offentliggøres. Der er også som noget nyt tilføjet, at hele herligheden skal finansieres gennem gebyropkrævning.

Lovforslaget er så fremadrettet, at det også tager højde for, at genteknologien vil vinde indpas i planteforædlingen, men jeg har noteret mig, at i så henseende er det lov nr. 356 af 6.

juni 1991 om miljø- og genteknologi, som er grundlaget, og det er jeg godt tilfreds med.

Jeg skal på Det Konservative Folkepartis og på Venstres vegne anbefale lovforslaget og tilsige vor medvirken til en hurtig udvalgsbehandling.

Birthe Hansen (SF):

Man fristes jo næsten til at sige: Alle gode gange tre. Lovforslag nr. L 46, nr. L 19 og nu nr. L 52.

Jeg skal gøre det rimelig kort og kan for det første sige, at vi kan tilslutte os mange af de bemærkninger, den socialdemokratiske ordfører kom med. Og så kan jeg da glæde mig over en enkelt ting, for der står i lovforslagets bemærkninger, at for planter er der ikke fastsat EF-regler. Nej, tænk engang, dér har vi fået lov til at lave en særlig dansk godkendelse og kontrolordning! Tak for det, hr. minister.

Niels Højland (FP):

Lovforslaget er jo en genfremsættelse. Det har været fremsat to gange før. Første gang blev forslaget forkastet, og næste gang – som det før blev sagt – blev forslaget trukket tilbage på grund af valg.

Jeg vil knytte nogle enkelte kommentarer til lovforslaget. Den høje sundhedsmæssige status, vore planter har, kan vi kun være interesseret i at bevare. Her tænker jeg især på de forskellige plantesygdomme, som kan forefindes især ved import af frø, kartofler og planter. Ligeledes er det positivt, at lovforslaget lægger op til en forenkling af handel med frø, såsæd og læggekartofler – altså en afbureaukratisering. Men f.eks. salg af kartofler på hjemmemarkedet og salg direkte fra producenten til forbrugeren mener vi ikke staten bør blande sig i; det bør foregå frit. Jeg kan heller ikke se nogen reel dokumentation for, at kvaliteten af danske spisekartofler er blevet bedre i de år, der har været en løbende kontrol med kartoffelproduktionen.

I forslagens § 2 er der indsat en bestemmelse om, at myndighederne, hvor det er påkrævet af hensyn til kontrollen, uden retskendelse har adgang til at registrere en virksomhed. Hvis det er nødvendigt med en sådan paragraf, burde det absolut være retsplejelovens bestemmelser om ransagning, der skulle være gældende. Det kan ikke hjælpe, at vi på dette område

[Niels Højland]

stiller større krav til vore producenter end dem, der bliver stillet i de øvrige EF-lande.

Fremskridtspartiet vil ikke kunne stemme for lovforslaget, som det her foreligger, men vi håber, at vi kan påvirke forslaget under udvalgsarbejdet, så vi vil kunne stemme for det ved tredje behandling.

Finn Eriksen (CD):

Da vor ordfører ikke er til stede, skal jeg sige følgende:

Det foreliggende lovforslag, der er en fremsættelse fra sidste folketingsssamling, er en bemyndigelseslov, som man har været inde på, som indeholder en bestemmelse om, at landbrugsministeren kan fastsætte kvalitetsnormer for spisekartofler. Bortset fra at den hidtil gældende lov vedrørende autorisation af kartoffel-eksportører ikke længere er påkrævet, er det en væsentlig ændring fra tidligere, idet bemyndigelsen skal sikre en modernisering af kontrolordningen på linie med andre kontrolordninger under ministeren.

Centrum-Demokraterne finder det tilfredsstillende, at resultatet af denne kontrol vil blive offentliggjort, således at det er en medvirkende faktor til bl.a. sikring af kvaliteten af vore spisekartofler. I 1989 erklærede CD sin positive indstilling til det dengang fremsatte lovforslag, og vi vil også nu deltage positivt i udvalgsarbejdet.

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Jeg vil først takke ordførerne for en venlig modtagelse af lovforslaget og kan så tilslutte mig fru Birthe Hansens ønske om, at det – alle gode gange tre – nu er lykkedes at komme helskindet igennem med det. Sagen er vel den, at det var en teknisk fejl, en kikser, der betød, at det i sin tid faldt ved tredje behandling.

Ingen skal være i tvivl om, at hensigten med lovforslaget er en forenkling af det eksisterende lovgrundlag, men også at skabe et moderne lovgrundlag for at bevare og udbygge kvaliteten af disse landbrugsvarer.

Der har specielt fra hr. Henrik Dam Kristensens side været nævnt kartofler. De er også særskilt behandlet i loven. Jeg mener, at vi stadig kan gøre noget herhjemme for at fremme kvaliteten af danske spisekartofler.

På spørgsmålet, om norske avlere nu er ved at udkonkurrere danske, kan jeg svare, at det

har jeg ingen viden om, men vil gøre opmærksom på, at Norge i den sammenhæng behandles som andre tredjelande, og det betyder, at de nok har lov til at sælge spisekartofler – det er især de tidlige om foråret – men ikke læggekartofler. Traditionelt sker importen jo fra de sydlige lande, og jeg har ingen viden om, at der skulle være et specielt problem i forhold til de norske avlere, men det kunne vi eventuelt få undersøgt.

Med hensyn til det, der siges fra Fremskridtspartiets side, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at der vil være en lang række områder, hvor det direkte er i vores interesse, at vi stiller strengere krav. Vi har på en lang række områder inden for levnedsmiddel- og landbrugsvareproduktionen strengere krav, som betyder, at vi har et højere veterinært og zoosanitært stadi, hvilket betyder, at vi kan eksportere til en lang række lande, som andre ikke har mulighed for. Derfor er det bestemt ikke udelukket, at vi vil benytte os af muligheden for at fastsætte strengere krav, end de andre har, netop for også i fremtiden at udnytte den konkurrencemæssige fordel, som det giver, når vi på dette felt er et stykke foran.

Med disse ord endnu en gang tak for modtagelsen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 42:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Tvangsauktioner m.v.)

Af justitsministeren (Engell).

(Fremsat 9/10 91).